

Sažetak

Sideropenijska anemija je veoma čest poremećaj kako kod nas tako i u svijetu. Nastaje zbog nedovoljnog unosa željeza hranom, povećanim potrebama za željezom, gubitku krvi ili poremećenoj resorpciji iz probavnog sistema. Navedeni razlozi ovise o dobi u kojoj se anemija javila, a najčešća je u dobi intenzivnog rasta (dojenačka dob, pubertet i adolescencija). Javlja se u novorođenčadi niske rodne mase ili onih sa perinatalnim krvarenjem, kod dojenčadi i male djece s celijakijom ili drugim malapsorpcijskim sindromima. Kod veće djece, adolescenata i odraslih razlozi su hronična krvarenja najčešće iz probavnog sistema ili ginekološka, zatim želučani ulkus, erozivni gastritis i hronične upalne bolesti crijeva.

Mora se razlikovati stanje sideropenije od anemije. Sideropenija se odnosi na manjak željeza u organizmu, koji uključuje i zalihe željeza u mišićima i jetri, dok se anemija odnosi na onaj dio manjka željeza isključivo u hemoglobinu. Raspon težine anemije je različit i kreće se od veoma blage gde se simptomi javljaju tek pri većem fizičkom opterećenju do teških oblika koji onesposobljavaju obolelog za svakodnevni život. Posebnu pažnju treba obratiti kada su u pitanju djeca. Kod oboljele djece često se prava dijagnoza i ne postavlja, a gruba procjena bolnički liječene djece kaže da svako 3. do 5. dijete (20.-30.%) ima neki stupanj anemije. Kod djece je sideropenija još češća. Učestalost anemije kod djece u zemljama u razvoju doseže i 80%, a u razvijenim zemljama kreće se oko 12%. Povremeno se susreću tako duboke sideropenične anemije koje zahtijevaju transfuzijsko liječenje. Može se reći da je to najraširenija bolest djece u svijetu.